

Is ons dors?

As 'n mens in die woestyn loop en geen water het nie, kry jy al sterker 'n verlange na water. Jou hele lyf smag op die duur daarna. Jy is waarlik dors!

As jy naby 'n kraan woon, sal jy ook partykeer dors word maar nie so erg nie. Jy kan gereeld water drink. Daar is nie 'n verlange na water in jou nie.

Maar stel jou voor: jy het net water. En jy hoor dan vertel van 'n heerlike eksotiese drank met 'n besondere fyn smaak. Dan ontstaan daar vanself 'n verlange na die drank. Is jy dan dors? Nou nie eintlik nie. Jy het 'n waterkraan. Maar jy verlang na die heerlike drank. Jy is dan lus daarvoor. Hoe het die verlange ontstaan? Eenvoudig omdat jy mense daarvoor hoor vertel het. Jy het mense hoor vertel dat dit so ontsettend lekker is om die eksotiese drank te drink. My dors en verlange word deur die woorde van die mense gewek.

Is daar dan meer?

Ek het al iets dergeliks ervaar. Soms hoor ek mede kerklede daarvoor praat. Hulle het iets van 'n dors. Hulle is bly dat hulle weekliks in die kerkdienste van die Woord mag drink. Dat hulle ook gelaaf kan word deur psalms en gesange te sing. Hulle is ook bly dat hulle daaglik in hulle huise kan drink uit die Bybel en daaglik tuis kan sing. Hulle is nie regtig dors nie. Daar is genoeg water. Maar tog af en toe hoor hulle dinge wat hul aandag trek en iets van 'n dors in hulle opwek. Hulle het die indruk dat daar tog nog iets besonders te kry is, waarvan hulle self 'n bietjie of nog niks het nie. 'n Besondere heerlike drank, wat iets van 'n besieling gee.

Hulle kom in en buite die kerk mense teë wat dit wel beproef en gedrink het. Ander mense leer dit as hulle daaglikse drank ken en is baie verruk daarvoor. Dié mense kan so blymoedig wees. Ook vrymoedig as hulle praat oor God. Hulle is baie entoesiasties oor hulle geloof.

As daar hieroor gepraat word, hoor jy soms mense sê: "Dit is nie 'n kwessie van 'n besondere drank nie, dit is eenvoudig 'n kwessie van karakter, die een is nou eenmaal meer gevoelsmatig as 'n ander". Jy hoor ook sê dat die een meer opgewek van aard is; ander mense is eenvoudig minder gou entoesiasties oor iets.

Maar vind u die verklaringe bevredigend? Ek nie regtig nie. Die vraag kom weer voordurend: bestaan die besondere drank waarvoor jy regtig verruk word werklik nie? En jy begin weer dors word.

Het ek dit al?

Jy kyk na jouself en jou eie manier van lewe. En jy dink: is ek nou regtig entoesiasties oor God? Is geloofsvreugde nou regtig 'n kenmerk in my hart maar ook in my manier van lewe en praat? Vind ander my 'n entoesiastiese christen? Nou goed, entoesiasties is miskien nie die juiste woord nie. Maar laat ons 'n bietjie aan die buurman of buurvrou vra: "vind u my 'n bly, blymoedige christen? Vind u my 'n christen wat vol liefde, trou, selfbeheersing is"? Durf u hierdie vrae aan mense stel met wie u dikwels in aanraking kom? Kollegas ens.? Durf u dit vra? Of is u net soos ek, 'n bietjie bang dat u miskien nie 'n eerlike antwoord sal kry nie? Maar kom daar tog iets kort? Dan klop iets nie?!

Soms kom jy van die mense teë wat regtig blymoedig deur die lewe gaan. Altyd vriendelik, gelukkig, liefdevol en waarlik blymoedig. Ook as daar teëslae is. Blymoedig, al stroom die tranes litersvol uit hul oë vanweë verdriet. Tog blymoedig, hoopvol, verwagtingsvol. Maar ook by voorspoed. Loop u hulle ook soms raak? Sulke mense maak my 'n bietjie dors.

Jesus maak jou dors

En weet u waar ek veral dors van word? Van die belofte wat die Here Jesus self gegee het. As ek bepaalde woorde van Hom lees. Woorde wat praat van strome van lewende water en van 'n blydschap wat Hy vir ons sal gee.

Hoor wat die Here Jesus sê in Joh 7:37 en verder: “As iemand dors het, laat hom na My toe kom en drink!” Sou dit dui op die dors wat ek af en toe voel? Sou dit ook op my betrekking hê? Op my verlange na 'n vuriger geloof? Soos ek daarvan lees in die Bybel en ook partykeer by broeders en susters sien? Sou Jesus ook die Dors bedoel?

Dit lyk daarna. Kyk maar. Ons lees verder: “Wie in My glo, strome van lewende water sal uit sy binneste vloei.” Dit is tog wat dit beteken. En dit geld vir “wie in My glo.” Dus dit geld ook vir my! Kyk dit maak my nou waarlik dorstig.

Dit sou ek so graag wil beleef.

Dit is nie 'n bietjie water hier en daar nie, maar strome sal uit jou binneste vloei. Het u dit al beleef? Ek soms wel. Soms dring die Heilige Gees my om uit liefde iets vir ander te doen of vir hulle te sê, waardeur die ander iets van die liefde van die Here Jesus merk en hoor. Dit gebeur byvoorbeeld as ek soms iemand oplaai en dan gewoonweg met hulle praat oor die Here Jesus. Dan merk ek wel soms dat die Here Jesus deur my met ander praat en die ander roep. Dan gaan 'n stroompie lewende water deur my na die ander. Iets wat ek gedrink het stroom dan deur na die ander. Dit is heerlik om dit te ervaar. Maar “strome van lewende water” beskou ek as groot woorde vir wat gebeur as ek dit af en toe beleef. Ek kan van die woord van die Here Jesus tog waarlik nog bietjie dors word.

Vir almal

Hierdie groot belofte is vir my en vir u en jou. Dit blyk uit wat Johannes sê in vers 39a: “En dit het Hy gesê van die Gees wat dié sou ontvang wat in Hom glo.” Dus weer: dit geld ook vir my. Ek glo tog. Dan mag ek hierdie belofte vir my toe-eien! Dan mag ek tog verlangend vra: Here gee dit ook aan my. Daarna mag ek tog dors! Dit is eintlik snaaks as so 'n woord mens nie dors maak nie.

Dit is uit vers 39b duidelik dat hierdie belofte op die tyd na Pinkster slaan. Sedert die tyd werk die Gees as dié Gees van Christus in sy volgelinge hier op aarde. Die boek Handelingte vertel hoe dit gegaan het. Hulle was vervul met die Heilige Gees. Nie één keer nie maar baie kere. Elke keer wat die kerklidmate die Pinkster beleef het, was hulle weer vervul. En hulle het vrymoedig en blymoedig sonder angs gepraat. En hulle het so saamgeleef dat die wêreld om hulle dit opvallend gevind het (Hand 2:47). Strome van lewende water? Oorvloed! Vir wie dit maar wou hoor. Daar is genoeg van die heerlike drank.

Eksoties?

Klink dit 'n bietjie vreemd? Miskien vir u gevoel. Maar ek glo tog maar wat die Here Jesus sê: “strome lewende water sal uit die binneste vloei van dié wat glo”. Maar hoe blyk dit dat ons hierdie belofte glo? Tog ook omdat ons dit in ons gebed gebruik? Net as ons verlangend vra na die vervulling van sulke beloftes gee Hy dit (Lukas 11:13; Matt 7:7).

Soms het ek die gevoel dat baie Gereformeerdes met 'n waterkraan genoeg neem. Hulle vind dit goed dat Jesus vir ons sondes gesterf het en dat ons vergeef is en die ewige lewe het. Maar dink hulle soms aan die strome van lewende water? By 'n kraan bly terwyl daar eksotiese, lewendmakende, heerlike smakende drank te kry is?! Is dit nie vreemd nie? Lewe ons miskien tog te veel vir onself? Glo u dat die Here Jesus vir u 'n ware bron van lewende water vir u omgewing

kan en wil maak? Ek moet eerlik sê dat ek die geloof 'n bietjie kwyd was. Maar ek glo nou weer waarlik wat die Here Jesus hier sê en ek bid, verlang en dors na God. Dit kan die Here ook merk aan my gebed.

By u ook?

Jesus sê: "indien iemand dors het, kom na My toe!" Daar is hoop. Vir dorstiges.

A. de Ruiter

© 2016

www.christelikemedia.org